

آیه‌الله‌یزدی

وحدت و همکاری همه نیروها، پیش‌گیری از هر نوع تفرقه و تشتت، رسیدگی به محرومان و مستضعفان، کار دقیق و مداوم مسئولان، ساده‌زیستی و دوری از تشریفات دولتمردان، بخصوص روحانیان، بیشتر حساسیت داشتند و مکررندگرمی دادند.

حوزه اگر خاطره‌ای آموزنده برای طلاب، از حضرت امام به یاد دارید، یا شنیده‌اید بیان کنید.

* از حضرت ایشان خاطرات فراوانی دارم که به مناسبت حوزه و طلاب یکی-دوتا از آنها را نقل می‌کنم:

قبل از پیروزی انقلاب، قرار شد امام از یکی از دوستانشان، که از سفر عتبات آمده بود، دیدن کند. بنده یکی از آقایان در خدمت ایشان بودیم. در کوچ‌های محل، در اثر باران و گِل فراوان، رفت‌وآمد مشکل بود. از درشکه پیاده شدیم. فرزندان روحانی بزرگوار راهنمایی کردند. از درِ مسجدی وارد شدیم و از درِ دیگری آن، که راه را نزدیک می‌کرد، خارج شدیم. دیدار انجام شد. پس از مراجعت، وقتی خواستیم برای تسهیل در راه، از همان درِ فرعی برگردیم، فرمودند: «مسجد را نباید طریق قرار داد».

حوزه: به نظر حضرت عالی، رمز موفقیت حضرت امام، چه بود؟

* موفقیت حضرت امام، رضوان‌الله‌تعالی‌علیه، در مبارزه و پیروزی و بنیانگذاری جمهوری اسلامی و رهبری جنگ تحمیلی و... در عوامل گوناگونی بوده است. اما یک رمز اصلی که در تمام مراحل می‌توان آن را عامل اصلی موفقیت دانست: اخلاص در عمل، کار برای خدا و حمایت از دین خدا و بندگان خدا بود.

طبعاً، خداوند هم همه‌جا ایشان را از الطاف جلیه و خفیّه بهره‌مند نموده و توفیق عنایت فرمود. تکیه بر مردم، رعایت اصول شرع انور، توجه به همه اقشار جامعه، شناخت شرائط زمان در سطح جهان، اطلاع از دگرگونیهای جهانی، به طور مستمر، به کار گرفتن همه نیروهای مفید و صالح، سعه صدر و بلند نظری و... هم از رموز موفقیت حضرت امام، رضوان‌الله‌تعالی‌علیه، بود.

حوزه: به نظر حضرت عالی، حضرت امام، روی چه مسائلی حساسیت بیشتری نشان می‌دادند.

* حضرت امام، رضوان‌الله‌علیه، روی حفظ

از این روی، از همان کوچه‌ای که نسبتاً صعب العبور بود، به راه ادامه دادند.

منظورم از نقل این داستان، این بود که: امام، از ارتکاب مکروه هم اجتناب می کردند. امام، بدون جهت امام نمی شود، مراقبت نفس لازم است.

۲. بعد از پیروزی انقلاب، اوج قدرت امام و گذشت چندین سال از رهبری و تثبیت حکومت، یک روستایی با واسطه، از من خواسته بود که: از امام بخواهیم: یکی از لباسهایی را که در آن نماز خوانده اند، به او بدهند.

طبیعی بود که طرح مسأله برای من، کمی، سنگین بود. تا در فرصتی، پس از انجام کارهای مربوط در آن شرفیابی، مطلب را عرض کردم.

امام احساس کردند با سنگینی مطرح می کنم. با تبسم شیرینی فرمودند: «این که مطلبی نیست».

همان وقت، به کسی دستور دادند: بروید آن عبا را بیاورید. با اظهار محبت به آن روستایی ناشناخته، مأمور رساندن امانت شدم. وقتی از محضرشان خارج شدم، بیشتر آقایان، بخصوص محافظین طمع کردند! وقتی جریان را گفتیم، همگان با تعجب اظهار خرسندی کردند. نتیجه این که: امام در اوج قدرت، به ساده ترین افراد و خواسته آنان، توجه عمیق و خاصی می فرمودند و بندگان خدا را دوست می داشتند. قدرت نباید موجب غرور شود. از این که فرصت نوشتن چیزی مناسب مجله را نداشتم معذرت می خواهم.

آیه الله آذری قمی

حال، معتمد بود که: بدون تلاش و سعی، نه به دنیا می رسد و نه به عقبی. معتقد بود: همه چیز در سایه اسلام و عمل به آن به دست می آید و هیچ چیز و هیچ کس را بر خدا ترجیح نمی داد.

حوزه: حساسیت امام روی چه مسائلی بود؟

* ولایت مطلقه فقیه، انجام تکلیف شرعی و وحدت همه اقتدار، مسؤولین با هم و با ملت.

حوزه: به نظر حضرت عالی، رمز موفقیت حضرت امام، رحمة الله علیه، چه بود؟

* به نظر حقیر، همه چیز را باور کرده بود: از خدای متعال تا بهشت و جهنم، قدرت خداوند و اسلام و مسلمین؛ بویژه مردم شیعه ایران. بر این اساس، به چیزی که نمی اندیشید خودش بود. عزت و آبروی خود را برای پیشبرد اسلام مصرف می کرد، نه اسلام را برای خود و مقام. در عین